

Проповед на Неделя осма след Неделя подир Въздвижение

Лука 10:25-37

И ето, един законник стана и изкушавайки Го, рече: Учителю, какво да направя, за да наследя живот вечен?

А Той му каза: В Закона що е писано? Как четеш?

Той отговори и рече: "Възлюби Господа, Бога твоего, от всичкото си сърце, и от всичката си душа, и с всичката си сила, и с всичкия си разум, и ближния си като себе си".

Иисус му каза: Право отговори, тъй постъпвай и ще бъдеш жив.

Но той, като искаше да се оправдае, рече на Иисуса: А кой е моят ближен?

Отговори Иисус и каза: Един човек слизаше от Йерусалим в Иерихон и налетя на разбойници, които го съблякоха, изпонараниха го и си заминаха, като го оставиха полумъртъв.

Случайно един свещеник слизаше по тоя път и като го видя, отмина.

Също и един левит, като стигна до същото място, приближи се, погледна и отмина.

Един пък самарянин, който пътуваше, дойде до него, видя го и се смили и като се приближи, превърза му раните, изливайки елей и вино. След това го качи на добичето си, откара го в страноприемницата и се погрижи за него.

А на другия ден, като си заминаваше, извади два динария, даде на съдържателя и му рече: Погрижи се за него и, ако потрошиш нещо повече, навръщане аз ще ти заплатя.

И тъй, кой от тези трима ти се вижда да е бил ближен на изпадналия в ръцете на разбойниците?

Той отговори: Оня, който му стори милост.

Тогава Иисус му каза: Иди и ти прави също така.

Братя и сестри,

Свети евангелист Лука предава разговора между Господ Иисус Христос и един от законниците. Законникът е човек вещ в познаването на Мойсеевия закон, учител на народа, за когото се предполага, че знае ясно пътя на спасението.

Този законник иска да изкуши Господ - ще рече - опитва се да поведе беседа, в която да подведе събеседника си да покаже незнание или невникване в Божието слово.

"Учителю, какво да направя, за да наследя живот вечен?" - пита законоучителят. Той се обръща към Христос не като Божи Син и Спасител, а като авторитетен равин.

Иисус му отвръща с въпрос: "В Закона що е писано? Как четеш?"

Господ знае добре, че законоучителят цял живот се занимава с четене и тълкуване на Мойсеевото Петокнижие.

Затова законникът отговаря с безсмъртните слова от Священото Писание: "Възлюби Господа, Бога твоего, от всичкото си сърце, с всичката си сила, с

целия си разум, и ближния си, като себе си".

Братя и сестри, това е сърцевината на нашата вяра. В тези думи се заключава целия старозаветен закон, даден на Мойсей. Единствената разлика - единствена, но много съществена, е понятието "ближен".

Кой е нашият ближен?

Така и законоучителят пита Христос, искайки да се оправдае - "Кой е моя ближен?"

Нека знаем, че за старозаветния човек, за юдеина, спазващ Мойсеевия закон, ближен е сънародникът, съплеменникът, този, който изповядва същата вяра като нас.

С притчата за добрия самарянин Господ Иисус Христос напълно преобръща представата за това, какво представлява истинското дело на спасението, за това, което Самият Той изисква, а именно - новата заповед на любовта, която премахва всички условности и разстояния, всички предразсъдъци и всяко тесногърдие.

Неслучайно в притчата Господ разказва, че нито свещеникът, нито левитът - служител при храма, са помогнали на нападения от разбойници. Онзи, който изпълнява закона на любовта, написан в скрижалите на сърцето, е самарянинът, принадлежащ на отхвърлена, презряна езическа общност, негодна за общение и дори за разговор с правоверния юдеин.

И в края на притчата законникът признава кой е ближен на пострадалия с думите: "Онзи, който му стори милост". Така той отбягва дори споменаването на отвратителното за юдеина название "самарянин".

С тази притча Господ поучава всички нас. Защото Христовото идване беше изпълнението на Закона. Новият завет е венец и завършек на Стария. Ближният, когото трябва да обичаме като себе си, вече не е само единородният и единоверецът, ближният е всеки, който носи Божия образ - всеки човек.

И сме длъжни да се опитваме да бъдем като самарянина от притчата. Да помагаме без да се измъкваме, като казваме, че това не е наша грижа. Да обичаме не само тези, които ни обичат. Да помагаме с дела, така както самарянинът спаси онзи, който беше оставен полумъртъв.

Да виждаме в другия Божия образ, като знаем, че Христос ни дава повелята на любовта и милосърдието. И да не забравяме, че всеки е наш ближен. Амин!

2017 г.